

પ્રકાશ્યું પોત અબ્દુલાએ 'અપને વાલા' કરે છે, ને સત્તા સાચવવા ઓમર પાછા પગ ભરે છે, કરે છે ખૂદ સરહદ પારના આતંકીઓથી - રાષ્ટ્રને બદલે આતંકીની વકીલાત કરે છે..

સલામી સવારની.. 'પદ' પ્રયાગે કરશે ચર્ચા હજુ દૂર છે સ્થાન! એ 'ટેબલ-નંબર' અનેક વિદ્યો.. 'છવ્વીસ' પર.. (કુબ મૂલાકાત મોકુફ) (બાપુ-મોદવાડિયા સાથે ચર્ચા)

ચિંતન

યદા કિંચિજ્જેશદ્વ દ્વિપ ઇવ મદાંદઃ સમભવં તદા સર્વજ્ઞો અસ્મીત્ય ભવવલિતં મમ મનઃ । યદા કિંચિત કિંચિત ભુવજ્જનસસાશદવગતં તદા મૂર્ખો અસ્મિતી જવર ઇવ મદો મે વ્યવગતઃ ॥ ભવુકરિ 'નીતિશતક'નો આ શ્લોક છે : 'જયારે હું ઘોડુંક બસતો હતો ત્યારે હાથીની જેમ મદાંદ બની ભમતો હતો; અને ત્યારે હું સર્વજ્ઞ હતો એમ માની મારું મન-મગજ અભિમાની બની ગયું હતું પણ જ્યારે વિદ્યાનોની સાથે સંલગ્ન થયું અને કંઈક યોગ્ય જ્ઞાન મેળવ્યું ત્યારે મને એટલી સમજ પડી કે 'હું તો મૂર્ખો જ છું.' અને આટલી સમજ આવતાંની સાથે જ મારું અભિમાન, તાવની જેમ ઉતરી ગયું.'

સુવિચાર

- માણસો સ્વભાવે તો પહેલાં સરખાં જ હોય છે પણ પછી એમની આદતો અને આચરણ તેમને અલગ પાડી દે છે - શુભચિંતક - શુભચિંતક
માણસનો સ્વભાવ જ એવો છે કે તે હંમેશાં બીજાને જ પોતાનાથી અધિક સુખી સમજે છે - શુભચિંતક - શુભચિંતક
સંશય, શંકા, અવિશ્વાસ - માનવચિત્તનો સ્વભાવ છે - શુભચિંતક - શુભચિંતક
માણસ જેવું, જેવું અજ્ઞ ખાય તેવો જ તેવો સ્વભાવ થઈ જાય છે - શુભચિંતક - શુભચિંતક
સમાજની બંધી જ તકલીફો, ઘર્ષણો, દુ:ખોનું મૂળ આપણો સ્વભાવ જ છે - શુભચિંતક - શુભચિંતક
તમારા સ્વભાવનો અંદાજ અને અભ્યાસ તમારા કરતાં તમારી સાથે રહેનારાને વધારે હોય છે - શુભચિંતક - શુભચિંતક
સારો સ્વભાવ ગણિતના 'શૂન્ય' જેવો છે આમ તમને એની કંઈ જ કિંમત ન લાગે પણ જ્યારે એ કોઈ વ્યક્તિની પાછળ ખેડાય ત્યારે એની કિંમત દસ ગણી થઈ જાય છે - શુભચિંતક - શુભચિંતક

બોધ કથા

નમ્રતા અને વિવેકથી ભરભરવાનાં હૃદય પરિવર્તન કરી શકાય છે; સરત એટલી કે એમાં સત્યની ખૂમારી અને નિખાલસતા હોવી જરૂરી છે. આત્મવિશ્વાસ સાથે જ એ હથિયાર અજમાવવામાં આવે તો વિજય અને સફળતા તમારી સેવામાં હાજર થઈ જાય. ચીનના અંતરીયાળ ગ્રામ્ય વિસ્તારના ખેડૂતોમાં એક એવી અંધશ્રદ્ધા અને માન્યતા હતી કે જો વરસાદ ન આવે તો કોઈ વિદેશી ને મારી નાખી તેનો મૂતદેહ કાગડા-કૂતરાને નાખી દેવામાં આવે તો વરસાદ ચોક્કસ થાય. એક ખ્રિસ્તી પધિવાર, ધર્મપિયાર માટે આ ગામડામાં રહેતો હતો. લોકોની સેવા અને મદદ કરતો ગામડામાં તેનું માન-સન્માન હતું, લોકચાહના હતી. એક સાલ એ વિસ્તારમાં વરસાદ ન આવ્યો ચૂસ, અંધશ્રદ્ધાળુ ગ્રામજનો એકઠા થયા. વિચારણા થઈ ગામમાં વિદેશી પધિવાર હતો જ. તેના મુખ્ય પુરુષને મારી નાખવાનું નક્કી થયું. પધિવારમાં કામવાળી તરીકે કામ કરતી એક ચીની બાઈને ખબર પડી ત્રણે જે છાની રીતે એ પધિવારને ક્યાંક નાશી જવા માટે સલાહ આપી. બીજે દિવસે ખ્રિસ્તી પધિવારે ચા-બોફી નાસ્તો તૈયાર કરી ટેબલ સજાવ્યું, ચાર-પાંચ ચીની હથિયાર લઈ આવ્યા. ખ્રિસ્તીએ કહ્યું આપ જે કામ માટે આવ્યા છો એમાં હું સહકાર આપીશ પણ પહેલાં ચા-નાસ્તો કરી લ્હો! પેલા ગોઠવાયા-ખાવા લાગ્યા. એ દરમિયાન ચીની ભાષામાં જ પ્રાર્થના ગાઈ. ચીનાઓનું હૃદય પરિવર્તન થયું અને ચાલ્યા ગયા..

કોઈપણ ક્ષેત્રમાં કોઈ પણ જગ્યાએ સમજણ પૂર્વક સખત પરિશ્રમનો કોઈ વિકલ્પ નથી

લક્ષ્ય સિદ્ધિ કરવા જો હકારાત્મક દૃષ્ટિ હોય, તો અવશ્ય લક્ષ્ય સુધી પહોંચી શકાય છે. એવો ભાવાર્થ એક વીસમી સદીના પાણીદાર યુવાન સુનીલ ગબ્જરના પરિચય દ્વારા મળ્યો. તેમનો જન્મ ૬-૧૧-૧૯૩૩ના રોજ મુંબઈ મુકામે થયો. પણ વતન રાજકોટનું મવડી ગામ. પિતા કનુભાઈ અને માતા ભારતીબેન. અભ્યાસ ધોરણ-૧૨ સુધી રહ્યો. મિકેનિકલ ક્ષેત્રમાં પૂર્ણ જ દૃષ્ટિવાન, અનુભવી, સખત પરિશ્રમી એવા પિતા કનુભાઈ પાસેથી ઉચ્ચવલન ભવિષ્યના આર્થિકવાદ સુનિલ ગબ્જરને મળ્યા છે. તેમના પત્ની વિશાખા સુનિલ ગબ્જરને અભ્યાસ ધોરણ-૧૨ સુધીનો છે. સંતાનમાં સુનિલ- વિશાખાને એક પુત્રી કૃપલ છે. જે અંગ્રેજી માધ્યમમાં સાતમાં ધોરણમાં અભ્યાસ કરે છે. સંયોગના દબાણમાં પહેલો પ્રતિભાવ રૂઢન કે કોઈ? એવો પ્રશ્ન મેં કર્યો. ત્યારે મને જવાબ મળ્યો રૂઢન. સુનિલ ગબ્જર કમ્પ્યુટર- યુગ વિશે પોતાનું મંતવ્ય આપતાં કહે છે કે, કમ્પ્યુટર યુગને હું ક્રાંતિકારી યુગ કહીશ. ફાસ્ટ યુગમાં વાચન માટે થોડો વખત બચાવવા આ યુવાનને ટી.વી., સિડીવલમાં અમુલ્ય સ્ટાર, વોઈસ ઓફ ઈન્ડિયા તેમજ સારા સારા સારાભાઈ પ્રિય છે. બાદ, આખડી, માનતામાં જરાપણ આસ્થા ન ધરાવતા સુનિલ ગબ્જર પાઠ, પુસ્તક કે ધાર્મિક વિધિને બદલે પોતાનું કામ એ પોતાની પૂર્ણ ગણે છે. તેઓ શેવરોએ એવીચો વાહનમાં આવ જા કરે છે. તેમણે ભારતમાં-વિદેશમાં પૂર્ણ જ પ્રવાસ કર્યો છે. યાદગાર અકસ્માત કોઈ પણ મનુષ્યને વધુને વધુ જીવંત રાખે છે, તે રીતે સુનિલભાઈ ગબ્જરના નાનપણમાં સમતા સમતા તેમની આંખમાં ઈળ થઈ હતી. પણ કુદરતી રીતે બચી ગઈ હતી. અચપણ હો કે ચૌવન, યાદ આવી જાય એક પ્રેરક વિચાર

મોંઘેરા મોતી - નટવર આહલપરા

ગમેના શેણવે ખેલ, ચૌવને ના પરાક્રમ, સાધુતા નહીં વાર્ધક્યે, વ્યર્થ તો જિંદગી ક્રમ. શેણવ અને ચૌવનની પરખ કરી ચૂકેલા સુનિલ ગબ્જરને વિદ્યાકાળ, યુવાકાળ દરમિયાન ખાતા-મીઠા અનુભવો થયા છે. છતાં તેમને ઈશ્વરીય શક્તિ ઉપર વિશ્વાસ છે. માતા-પિતા તેમના ગુરૂ છે. પ્રતિષ્ઠા, પ્રદર્શન કે સામાજિક કુરુદિના ખંડનમાં તેમનો હકારાત્મક જવાબ એ છે કે, લોકિક વ્યવહારથી દૂર રહેવું ગમે છે. જીવનમાં ઉછેર સારો થાય, ઉચ્ચ સંસ્કાર અને ગુણથી જીવન ભરેલું હોય, પછી પ્રસન્નતા જ હોયને? તેઓ બહેર નહીં ગુણદાનમાં રસ ધરાવે છે. ગુજરાત સમાચાર તેમજ ઈકોનોમિક ટાઈમ્સ અખબારો વાચવામાં ગમે છે. યુવાનો માટે પ્રેરક અવતરણ આપતાં તેમણે મુલાકાતમાં જણાવ્યું કે, 'કોઈપણ ક્ષેત્રમાં કોઈ પણ જગ્યાએ સમજણ પૂર્વક સખત પરિશ્રમનો કોઈ વિકલ્પ નથી.' તેમની ઈચ્છા છે કે, ભાવિ જગત મારું આદર્શ વ્યક્તિ તરીકે સ્મરણ કરે. તેઓ ૨૧ વર્ષ પૂર્વેની પોતાના પરિવારની સ્થિતિ યાદ કરતાં ગળગળા થઈ ગયેલા. ૧૯૮૫-૮૬માં નાનું એવું અમારું ઘર અને કારખાનું સાથે હતું. મારા માતૃશ્રી ભારતીબેન સ્વભાવ પૂર્વક મારા પિતાશ્રીની પડખે ઉભા રહી, કારખાનું ડીલીવરી ચલણ બનાવવામાં મદદરૂપ થતાં. આર્થિક સ્થિતિ નબળી હોવા છતાં તેમના ચહેરા ઉપર દુ:ખ જોવા મળતું નહીં. તેમના પિતા કનુભાઈના અનેક ગુણોની મૂડી આજે તેમનામાં અકબંધ છે. પિતા કનુભાઈ ૧૨ વર્ષના હતાં, ત્યારે સુનિલ ગબ્જરના દાદા શ્રી મોહનભાઈએ એવ એન્ડ ટીના ડાયરેક્ટર. દેસાઈ મુંબઈથી રાજકોટ આવેલાં. તેમની સરખરા, સ્વાગતની જવાબદારી કનુભાઈને સોંપવામાં આવી. ૧૨ વર્ષના કનુભાઈની પ્રતિભાથી અંજાઈ દેસાઈએ મોહનભાઈને કહેલું 'આ બાળક મને સોંપી દો.' ઉત્તમ મોતીને પાછાં સમયે વીણતા હતાં ત્યાં ઊમેરું, 'મારા પિતાજી હંમેશા કહેતા, જો ભાઈ જ્ઞાન વહેંચવા માટે છે, વેંચવા માટે નહીં,' કેવી મનની શીખ! ગણે ઉતરી જાય તેવી એમ થાય કે વિદ્યા અને ધન પર કબજામાં તેમનો મો. નં. છે : ૯૮૨૪૨૧૦૯૧૦

જ્ઞાન વહેંચતા યુવા ઉદ્યોગકાર સુનીલ ગબ્જર

અને પૂર્ણ જ ગતિમાન પદ્ધતિ શીખ્યા હતાં. આ પદ્ધતિ ઉપર ઓછા સમયમાં ઘણાં લોકો કામ કરી શકે છે અને આ પદ્ધતિથી આજે ઈનોવેટીવ સલાહ અને નવી દિશામાં દેશ-વિદેશમાં પ્રોડક્શન લેવલે સલાહ આપી રહ્યાં છે. તે બાબત અભિનંદનને પાત્ર છે. વર્ષ ૨૦૧૨ સુધીમાં એક અદ્યતન મશીન શોપ તથા પ્રોડક્શન યુનિટની સ્થાપના, વર્ષ ૨૦૧૪ સુધીમાં પોતાની એક ફાઉન્ડી અને ઈન હાઉસ ફેસીલીટીમાં જેમાં કાર્ટેગીથી લઈને ઈન્વેસ્ટમેન્ટ તથા ફીનીશ કમ્પોનેન્ટ પ્રોડક્શન લેવલે સલાહ કરવું એવું સખત વિગ્ન તેમની પાસે છે. વર્ષ ૨૦૧૬-૧૭ સુધીમાં પોતાની પ્રોડક્ટ લઈ આંતરરાષ્ટ્રીય માર્કેટ તથા એક્ટીવીશનમાં ઈનોવેટીવ મોડલ વર્કસને પ્રસ્થાપિત કરવું અને યુરોપ, યુ.એસ. અને મધ્ય એશિયા જેવા અતિ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રો સામે ભારતને આગળ અને ઉચ્ચ સ્થાને લાવવું. એ તેમનો દ્વેષ છે. જે ખરેખર ઈચ્છાતાને પાત્ર છે. ઈનોવેટીવ મોડલની નવી ફેક્ટરીનું બાંધકામ અને કોર્પોરેટ સ્ટ્રક્ચરનું મિશ્રણ કે જે બેઝીક ઈન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર લેવલ કરતાં ઘણું ઊંચું અને પડકારજનક હોય છે. છતાં ઈનોવેટીવ ડાયરસ અને પેટર્ન મેકર લેવલે ઈન્વેસ્ટમેન્ટને કન્ટ્રોલમાં સ્થાન મેળવ્યું છે. સુનિલ સીનરોજ અને જુજેશ સંચાલિયા ઈકોનોમિકલી ડેવલોપમેન્ટ અને સ્થોરે રીગ્રટ માટે સંતત જાગૃત હોય છે. આ બંને યુવાન ઉદ્યોગકારોએ તો ૨૦૧૩થી ૨૦૧૮ સુધીના પ્રોજેકશન માટેનો વિચાર પણ અત્યારથી જ કરી રાખ્યો છે. આ ઉમદા વિચાર ઈનોવેટીવનાં આંતરરાષ્ટ્રીય પ્રગતિનાં શ્રીગણેશ કહી શકાય. સુનીલ સીનરોજ ગાંધીજીનું સુપ્ર સંદેશ રૂપે આપતાં કહે છે કે, હાસ્ય વગરની ગંભીરતા અને ગંભીરતા વગરનું હાસ્ય બંને એકબીજાથી મિશ્ર છે. આવી દીર્ઘદૃષ્ટિ ધરાવતાં સુનીલ ગબ્જર પોતાના વ્યવસાયમાં ક્રાંતિ કરે અને સમાજને અને રાષ્ટ્રને ઉપયોગી થાય તેવી શુભકામના અને અભિનંદન...

હંમેશાં જીવંત ચરિત્રો વાંચો, મુસીબતો સામે ઝઝૂમનારા ભડવીરોના ચરિત્રો જગતનો જંગ જીતવાની દિશા દેખાડશે

આપણે અનાજ નથી બીજા છીએ આપણે હવા નથી પવન છીએ આપણે કાચ નથી દર્પણ છીએ - શુભવંત શાહ ઘણીવાર યુવાનો આનું કહેતા હોય છે, "આમ તો મને ઘણાં કામ કરવાનું મન થયું હતું, પણ સંજોગો એવા આવ્યા છે હું કંઈ જ ના કરી શક્યો." આટલું જ નહીં... પ્રત્યે, શાળા-મહાશાળાઓમાં નિત નવી નવી બચાવ અસ્તુક્તિ આદરતાં યુવક-યુવતીઓ શિક્ષકો, મા-બાપ કે અન્યને છેતરવા બદલ છૂપો ગર્વ અનુભવતા બેચા છે. દોસ્તો, સારો વ્યક્તિ તો એ છે કે જે ગમે તેવા વિપરીત સંજોગોમાં જ પોતાનો પકડવો માર્ગ ન છોડે. અથવા તો આગળ વધવા સાવ નાંખે સ્તંભો શોધી લે. ઇતિહાસમાં પાનાં ઉઘાડીશું તો અનેક વીરલ વ્યક્તિઓ બેચા મળશે. જેમણે જિંદગીના કોયડાનો ખૂબ જ કુશળતાથી ઉકેલ મેળવી જગતને ચરણે કંઈક વિશેષ પદાર્પણ કરી કુતાર્થ બન્યા છે.

લાગણીનો મેળો - રસિક વાળંદ 'નિર્મર'

મિત્રો, કવિ મિલ્ટન અંધ હતા. એ વાત જગ બહેર છે. એની કર્કશા પત્ની એના પર ત્રાસ રૂપ હતી એ બહુ ઓછા લોકો જાણતા હશે. આમ છતાં એણે જગતને બે અમર મહાકાવ્યોની ભેટ આપી છે. એનો બોટો જડે એમ નથી. હૈલર-કેલરના નામથી કોણ પરિચિત નથી. એણે જે સહન કર્યું છે તેના સોમાં ભાગનું દુ:ખ આપણે વેઠી શકીએ એમ નથી. છતાં અવિરત પુરૂષાર્થની પરંપરા ચાલુ રાખી દુનિયાને દંગ કરી દીધી. બહારથી સર્વ વાતે સુખી જણાતા સ્વીડનના ઠાકુરે પત્ની, પુત્ર, પુત્ર અને ભાઈ આ સ્વજનોને પોતાના પહેલાં વળાવીને સાવ એકાકી બની ભારે દેહ્યા હૃદયવ્યથા પચાવી જગતને અમૃત પાચાં એની તુલના થઈ શકે એમ નથી. મિત્રો, પારાવાર ચાતનાઓ વેદાનાર લોકોએ સંસારને દુ:ખદ કહ્યો નથી, પરંતુ દુ:ખો વેદાનારનાઓને જિંદગી જીવવા જેવી છે એનું ખુમારી ભેર બેઠક જણાવ્યું છે. તમે કોઈ પણ જીવન ચરિત્ર વાંચો, તેના ચરિત્ર નાચકની મહાનતાનું કારણ તેઓ તકલીફો સામે ઝૂક્યા નથી એ જ પ્રદાનતઃ સૂર રહેલો જણાશે. મહાનતાના પચાઈ સમા ચરિત્રો પોતાનાં દુ:ખ કે અવસાદ ભૂલીને માત્ર પુરૂષાર્થો બની રહ્યાં. એટલે જ જગતે એમને જગા કરી આપી છે. નાની-મોટી સફળતા હાથવગી કરવા આ મહાનિયમનું અચૂક પાલન કરવું જ પડે. અપવાદરૂપ મહા ચરિત્રોની સામે માત્ર બહાના બાજુ પર જીવન વેદારતી અગણિત પ્રજા અણસિયાની જેમ જીવી જતા

સાત વર્ષની આ વિચાર-યાત્રા દરમિયાન...

૨૦૦૬માં "ગાંધીનગર સમાચાર"ની ઓફિસમાં જહા સાહેબને મારા નવા-નવા વિષયો પર લખેલા બે-ત્રણ લેખ બતાવ્યા, વાંચીને તેઓ ખુશ થયા અને કહ્યું કે "શુભસ્ય શીદમ્" આવતાં મંગળવારથી તારી "વિચાર યાત્રા" ચાલુ કર... શરૂઆતમાં તો એમ લાગ્યું કે દર અઠવાડિયે નહીં લખી શકાય... પરંતુ જહા સાહેબે હિંમત આપી, કે જે તેઓ દરેક નવોદિતને આપે છે... અને કહ્યું કે તું શરૂ તો કર... અને ફેબ્રુઆરીના પહેલા જ સપ્તાહથી જ "વિચાર યાત્રા" શરૂ થઈ તે આજે ૨૦૧૩ના વર્ષમાં પ્રવેશી ચૂકી છે... આશરે ૩૫૦ થી વધુ લેખ વિચાર યાત્રામાં આવી ગયા છે... ૨૦૦૬માં જયારે વિચાર યાત્રા શરૂ થઈ ત્યારે વિદ્યાર્થી હતા... આજે ૨૦૧૩માં વિદ્યાર્થીઓને ભણાવતો શિક્ષક છું. વિચાર યાત્રા શરૂ કરી ત્યારે વિચારો સંક્રમણકાળમાં હતા... બાલીશતા હતી... આજે એક બાળકનો પિતા છું... વિચારોનું વૈવિધ્ય અને વાંચન હવે વધ્યું છે... કાળની થપાટો ખાવાથી જીવનને તેના અલગ અલગ આચારને નજીકથી જોવાનો મોકો મળ્યો છે... સંજોગો અને પરિસ્થિતિઓમાં કાર્ડિયોગ્રામની જેમ ચડાવ ઉતાર વાળી ઝીક ઝીક જિંદગી ૩૬૦ ડીગ્રીએ ફરી ગઈ છે... "ગોષ્ઠી", નિર્બંધ સંગ્રહમાં શ્રી ઉમાશંકર જોષીએ કહ્યું છે કે, "ખરું શિક્ષણ તો અનુભવથી જ મળે છે... જીવનમાંથી જ મળે છે, ચોપડીમાંથી તો જે અનુભવ્યું તેનો તાળો જ મેળવી શકાય છે." દરેક મંગળવાર મંગળમય બનવો જોઈએ, તે આશયથી લેખનકાર્ય આરંભ્યું હતું... તેમા સફળતા મળી શકી છે કે કેમ તે તો આપ વાંચકો જ કહી શકો? પરંતુ કાગળ પેન સાથે પનારો પાડવાથી એટલી તો ભાન થઈ ગઈ છે કે - એ ઇશ્ક નહીં આસાન, ઇતના તો સમજ લિખ્યે ઇશ્ક આગ કા દરિયા હૈ ઔર દૂલ કે બના હૈ... લખવા ઉપડે છે ત્યારે આપોઆપ કલમ કાગળ પર નર્તન કરવા લાગે છે... અને વિચારોની ઇબબલાટી જયારે મન અને હૃદય પર વીણા મારતી હોય એટલે જમણા હાથનો અંગુઠો અને તર્જની લોહકાંચ લોપડને ખેંચે તેમ હાથ કલમને ખેંચતા અનુભવ્યા છે. ખૂબ ગૂઢ, ચિંતનાત્મક અને તત્ત્વસભર લખાણ લખવાનો આચાર કદીય નથી કર્યો... ઉલ્લું રોજિંદા વ્યવહારોમાં જે મનોભાવોમાંથી તમે અને હું પસાર થતા હોઈએ તેને જ સરળ વાતચીતની શૈલીમાં ટાળવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે... આ યાત્રા દરમિયાન ઘણા સુખદ અનુભવ થયા છે... ઘણા વાચકોએ ફોન દ્વારા, એસએમએસ દ્વારા કે ઇ-મેઇલ દ્વારા પ્રોત્સાહન પુરૂ પાડ્યું છે... વ્યક્તિગત જીવનની ઘણી ઉપદેશ શોકગ્રસ્ત ક્ષણોમાં આ કોલમ ટેકણ લાકણી બની છે, તો ઘણી સુખદ અને આનંદની પળોમાં શેર કરવા માટેનું આ કોલમ ઉત્તમ પ્લેટફોર્મ બની છે. વાંચન દૃષ્ટિ અને વાંચન ખૂબ વિચાર-યાત્રાને કારણે સતત વિકસતી રહી છે. કલાવી થી માંડીને રોબર્ટ ફોસ્ટ અને આખાના છપ્પાથી લઈને કાલીદાસના શ્લોકોનું અવતરણ આપવાના કારણે સાહિત્યમાં રૂચિ વધુ વિકસી છે... ઘણા માહિતી સભર લેખ લખવા માટે જે Home Work કરવું પડે તે ઘણું જ્ઞાનપદ રહ્યું છે. શ્રી ચંદ્રકાન્ત બક્ષીનું એક વાક્ય હંમેશાં હૃદયમાં કંડારી રાખ્યું છે... "લેખક લખે છે ત્યારે એ સર્જક બને છે, એવું હું નથી માનતો, પણ વાંચક વાચે છે ત્યારે એ જરૂર સર્જક બનતો હોય છે..." આ હાડ ઘુલવી દેતી હંડીમાં પોષ મહિનાની થીજી ગયેલી ચાંદનીને મસળી શરીરે ઘસીને ત્યારે નસોમાં જે ગરમાવો ઉત્પન્ન થાય છે, તે ગરમાવો કલમ પકડવા મજબૂર કરતો હોય છે. (અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

આજના દિવસનો મહિમા - બાબુસાહ એસ. દેવે

૧૨મી ફેબ્રુઆરી

ગુલામગીરી નાબૂદ કરવા રણશિંગુ ફૂલનારા, બે વાર અમેરિકાના પ્રમુખ બનનારા લોકશાહીની વ્યાખ્યા આપનારા મુસ્લિમી રાષ્ટ્ર પુરૂષ અબ્રાહમ લિંકનનો જન્મદિન - ૧૦-૨-૧૮૦૯. પીડિતોમાં પ્રભુના દર્શન કરવાની આત્મદીક્ષા પામનારા, મોન સેવક દિનબંધુ એન્ડ્રુરૂઝની જન્મજયંતિ - ૧૨-૧-૧૭૧, પાંચીસ જેટલાં પુસ્તકો તેમની વિદ્વતાની શાખ પૂરે છે. ૧૯૪૧માં પેનેસિલ્વેનિયા ઔષધનો સૌ પ્રથમ પ્રયોગ થયો. ૧૯૬૭ - ગુજરાતમાં સર્વ પ્રથમ સ્પેશિયલ ટ્રેન - સુરતથી મુંબઈ ઉપડી. ૧૭૪૨ - નાના ફડલાવીસ (બાલાજી જનાદેશ ભાનુ) ક્રાંતિવીરનો જન્મ. ૧૬૫૦ - સંત તુકારામ બુવાનું અવસાન. ૧૪૫૧ - ગુજરાત પર આઠ વરસ રાજ્ય કરનારા મહંમદ બેગડાના પિતા ગ્યાસુદ્દીન મહંમદશાહનું અવસાન.